

Sygn. akt IX Ka 189/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Opozda-Kałka (spr.)

Sędziowie: SSO Krzysztof Sajtyna

SSO Andrzej Ślusarczyk

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Kraski

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 roku

sprawy M. K. (1)

oskarżonego o przestępstwo z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Końskich

z dnia 25 października 2013 roku sygn. akt II K 307/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymierzoną oskarżonemu karę łagodzi do 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty za obie instancje.

Sygn. akt. IX Ka 189/14

UZASADNIENIE

M. K. (1) został oskarżony o to, że w dniu 4 marca 2013r.

w miejscowości K., woj. (...), będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Końskich z dnia 23 maja 2006r. sygn. akt VI K 267/06

za umyślne przestępstwo podobne, wciągu pięciu lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej sześciu miesięcy, którą to karę odbywał w okresie od dnia 25 stycznia 2008r. do dnia 25 września 2008r., kierował samochodem marki M. o nr rej. (...) nie stosując się do orzeczonego w dniu 22 grudnia 2006r. przez Sąd Rejonowy w Końskich wyrokiem sygn. akt VI K 831/06 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat, tj. od dnia 10 kwietnia 2007r. do dnia 10 kwietnia 2013r.,

tj. o przestępstwo z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Końskich, wyrokiem z dnia 25 października 2013 roku w sprawie sygn. IIK 307/13 orzekł, co następuje:

I oskarżonego M. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego występki z art. 244 kk w zw. z art. 64 1 kk i za to na podstawie art. 244 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego M. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 626,00 zł tytułem kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego M. K. (1), który zaskarżył powyższy wyrok w części orzeczenia o karze, zarzucając niewspółmierność (surowość), wyrażającą się w zaniechaniu zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Złożona apelacja okazała się skuteczna i w konsekwencji doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób określony w wyroku Sądu odwoławczego.

Ustalenia Sądu I instancji co do winy i kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu M. K. (1) są prawidłowe, czego nie kwestionuje żadna ze stron.

Odnosząc się do obrazu art. 438 pkt 4 kpk na wstępie przypomnieć trzeba, że zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 14.09.2005 II AKa 165/05 KZS 2005/10/32 zmiana kary w instancji odwoławczej może nastąpić tylko wówczas, gdy wedle własnej oceny sądu odwoławczego, kara orzeczonej przez Sąd I instancji nie daje się akceptować z powodu różnicy między nią, a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej, rażącej, wręcz „bijącej w oczy, a więc nie różnicy niewielkiej, nieznaczącej”. W ocenie Sądu Okręgowego taka sytuacja w niniejszej sprawie ma właśnie miejsce. O ile bowiem zgodzić należy się z Sądem Rejonowym, że orzeczenie o warunkowym zawieszeniu kary pozbawienia wolności w realiach niniejszej sprawy byłoby nieuzasadnione, o tyle nie ma racji tenże Sąd podnosząc, że karą adekwatną do popełnionego przez oskarżonego M. K. (1) czynu jest kara 6 miesięcy pozbawienia wolności. Słusznie wprawdzie zaznaczył Sąd Rejonowy, że zarówno stopień społecznej szkodliwości czynu, jak i stopień winy oskarżonego są znaczne, albowiem oskarżony swoim zachowaniem naruszył jedno z podstawowych dóbr prawnych chronionych przez przepisy ustawy karnej, a mianowicie prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości, o randze którego świadczy miejsce tego przestępstwa w części szczególnej kodeksu karnego oraz rodzaj i wymiar kary za nie przewidziane (kara pozbawienia wolności do lat 3), zaś w sprawie niniejszej brak jakichkolwiek okoliczności ograniczających poczynałość oskarżonego K.. Prawidłowo Sąd ten podkreślił także w tym miejscu dotychczasową wielokrotną karalność M. K. (1), w tym trzykrotnie za taki sam rodzaj występkę karnego jak w niniejszym postępowaniu. Niemniej jednak, w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji choć zauważył okoliczności łagodzące, a mianowicie przyznanie się do winy i wyrażenie skruchy, to jednakże nie nadał im właściwego znaczenia, a pamiętać przecież trzeba, że takie okoliczności zawsze powinny być w sposób odpowiedni uwzględnione przy wymiarze kary. (zob. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 1973r. w sprawie I KR 204/73).

W tej więc sytuacji Sąd Okręgowy złagodził wymierzoną oskarżonemu M. K. (2) karę do 3 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, że kara w takim wymiarze będzie adekwatna do popełnionego przez oskarżonego czynu. Podkreślić bowiem należy jeszcze raz, że choć oskarżony M. K. (1) był dotychczas karany, a stopień winy i społecznej szkodliwości jest znaczny, to jednakże przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę.

Odnosnie z kolei kwestionowanego przez skarżącego orzeczenia o warunkowym zawieszeniu kary pozbawienia wolności podnieść trzeba, jak już wyżej wspomniano, że istotnie rację ma Sąd I instancji podkreślając, że w okolicznościach niniejszej sprawy instytucja ta nie powinna być zastosowana. Brak bowiem wobec oskarżonego M. K.

(1) pozytywnej prognozy kryminologicznej, niezbędnej przy orzeczeniu o warunkowym zawieszeniu kary pozbawienia wolności. M. K. (1) był już wielokrotnie karany, w tym za przestępstwo z art. 244 kk. Zatem popełnienie przez niego ponownie przestępstwa kwalifikowanego z tego samego artykułu kodeksu karnego, tj. z art. 244 kk świadczy jedynie o tym, że jest on sprawcą niepoprawnym, lekceważącym obowiązujący porządek prawny, co w konsekwencji nie pozwala na przyjęcie w stosunku do niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Skoro bowiem poprzednio orzeczona wobec niego kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie odniosła zamierzonego celu wychowawczego i zapobiegawczego, to celu tego tym bardziej nie odniesie warunkowe zawieszenie aktualnie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Podkreślić należy w tym miejscu, że zupełnie nieprzekonywująco brzmią twierdzenia obrońcy oskarżonego, że oskarżony choć wiedział, że zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmuje 6 lat, to jednakże działał w błędnym przekonaniu, iż owe 6 lat już upłynęło. Gdyby bowiem oskarżony faktycznie przywiązywał wagę do istniejącego porządku prawnego, to do takiej jak twierdzi skarżący „pomyłki” z pewnością by nie doszło.

Mając zatem powyższe na uwadze na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk orzeczono, jak w wyroku.

Nadto w oparciu o art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego M. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym 60 złotych tytułem opłaty za obie instancje, uznając, że z uwagi na jego sytuację majątkową i osobistą, a mianowicie to, że pracuje i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2000 złotych, ich uiszczenie nie będzie dla niego nadmiernie uciążliwe.

SSO Krzysztof Sajtyna SSO Ewa Opozda – Kałka SSO Andrzej Ślusarczyk